

erhvervsformuer trækkes ud til privatforbrug og dermed forhindrer nødvendige investeringer.

Også kursgevinstbeskatningen på fordringer (obligationer, gældsbreve, pantebreve m.v.) skaber stigende problemer.

For det store flertal af investorer, som ikke har handel med værdipapirer som deres næringsvej, er kursgevinster af fordringer skattefrie, såfremt den påtrykte rente opfylder kravet til mindsterente (p.t. 9 pct. p.a.).

For »almindelige« fordringshavere, der opsparer beløb af beskattede midler og anbringer dem i f.eks. obligationer, er mindsterentereglen meget rimelig.

Derimod har kapitalliberaliseringen og det nye »futop marked« skabt forvridninger, der kan spekuleres i.

Derfor er der behov for en konsekvent beskatning af kursgevinster, uanset om disse kommer fra fordringer i danske kroner eller i fremmed mønt eller de er et resultat af fortjenester fra investeringer i nye finansielle instrumenter – det såkaldte »futop marked«.

I øjeblikket er vi vidner til en grotesk form for skattearbitrage, hvor der spekuleres i britiske pund og det rentespænd, der er opstået imellem det danske og det britiske marked. Arrangementerne er i sig selv underskudgivende, men da kursgevinster er skattefrie, såfremt de udenlandske fordringer opfylder den danske mindsterente, giver det overskud efter skat. Tidligere blev lignende arrangementer lavet i australske dollars ved hjælp af »papirer«, som blev specialsyet til det danske marked.

Der er altså behov for et absolut omgående indgreb for at få standset en »pengemaskine« med sikker gevinst og uden risiko for spekulanterne, men hvor tabet konstateres direkte som et øget underskud på de danske statsfinanser og som svigtende skattegrundlag i amter og kommuner.

Det vil dog være letsindigt at anvende et teoretisk provenu fra dette afgrænsede område til skattelettelser, da der ikke herfra er indregnet noget provenutab på finanslov 1990 eller finanslov 1991. Anvendes provenuet fra dette særlige område til skattelettelser, vil underskuddet på de offentlige budgetter altså stige tilsvarende. Det vil ikke være ansvarligt.

Ved en konsekvent kursgevinstbeskatning opstår også spørgsmålet om tabsfradrag. Der bør rent principielt være symmetri af den skattemæssige behandling af gevinster og tab. Dog bør der foretages grundige undersøgelser af, om en ubegrænset ret til tabsfradrag åbner for nye skatteundvigelsesmuligheder. Også af forenklingssyn kan en begrænsning af tabsfradraget være at foretrække, da man så kan anvende realisationsprincippet som opgørelsesmetode. Væl-

ger man derimod at tillade ubegrænset tabsfradrag, må man for at undgå ny skattespekulation kræve, at alle – også private – anvender det langt mere uforståelige lagerprincip.

Derfor vil den bedste løsning sandsynligvis være at indsnævre retten til tabsfradrag, så tabet alene kan modregnes i tilsvarende skattepligtige gevinster. Det vil derimod være uden problemer, om der gennemføres en meget vidtgående adgang til at fremføre et opstået tab til modregning i efterfølgende års indtægter af samme slags.

Fuldt gennemført skønnes provenuet at udgøre et beløb på 1.000–1.500 mio. kr. ekskl. provenuet fra de aktuelle udlandsarrangementer.

Ad. pkt. 2.

Beskatning af avancer ved salg af fast ejendom – bortset fra ejerboliger

Der tjenes meget store beløb på salg af fast ejendom, som fuldstændig er friholdt for beskatning.

Efter 7 års ejertid er fortjenester skattefrie, bortset fra de fortjenester, der fremkommer hos personer/selskaber, der har handel med fast ejendom som deres næringsvej.

Selv i det i øjeblikket »døde« ejendomsmarked realiseres der årligt milliardgevinster.

Der foregår endvidere omfattende skattespekulation ved handel med fast ejendom som følge af det nuværende regelsæt. Ikke mindst handler imellem parter, der ikke er uafhængige af hinanden, anvendes som et redskab til at undvige en normal beskatning. Ofte er det hovedaktionærer og hovedaktionærsselskaber, som indgår den form for handler med hinanden, dvs. sig selv.

Socialdemokratiet fremsatte i folketingsåret 1987-88 (1. samling) beslutningsforslag nr. B 39 om beskatning af avancer ved passiv kapitalanbringelse i fast ejendom.

Dette beslutningsforslag vil fortsat være et godt udgangspunkt for en lovgivning på området.

Forslaget omfatter ikke salg af ejerboliger, som i ejertiden har tjent som bolig for ejeren og/eller dennes husstand.

Beslutningsforslaget beskatter derimod fortjenester, der konstateres ved salg af alle former for udlejningsejendomme, uanset om disse anvendes til erhvervsformål eller til boligformål.

Fast ejendom, der ejes som et naturligt aktiv som led i en virksomheds drift, var ikke omfattet af beslutningsforslaget.

Ved at indføre saldoafskrivninger på fast ejendom efter de samme principper, som det allerede er tilfæl-